

Louis Heeren

Bij gebrek aan opvolging is het fokbedrijf van Louis Heeren uit Zoutleeuw in afbouw en omschakeling. De witblauwen worden er vervangen door limousins.

Beroep:	veefokker/akkerbouwer
Ras:	limousin
Aantal stuks:	37
Aantal ha:	80 ha

Vanmorgen heb ik mijn dieren gewogen', begint Louis Heeren (57) uit het Vlaams-Brabantse Zoutleeuw trots. 'Een nummer 3948 is op dertig dagen tijd na spenen 44 kilogram bijgekomen.' Het typeert de vleesveehouder, die het belangrijk vindt om alles goed te registreren. In de wetenschap 'meten is weten' tracht hij met de gegevens zijn veestapel steeds verder te verbeteren. Nummer 3948 is de elf maanden oude stier Impact van 't Heerbroek, die op de nationale keuring te Libramont in de prijzen viel. De Epsonzoon kreeg er de titel van beste mannelijk dier gefokt in België toegewezen.

Van witblauw naar limousin

Dertig jaar terug had Heeren een tachtigtal dieren op zijn bedrijf, alle Belgisch witblauw. In een periode van twintig jaar groeide dit aantal stelselmatig. Tien jaar terug stond de teller op 250 stuks. Omdat de fokker geen opvolger had, minderde hij de veestapel gaandeweg tot hij in 2013 de boeg volledig omgooide. 'Ik zie graag witblauwen', legt Heeren uit. 'Het zijn mooi gespierde dieren, maar ze zijn wel delicaat. Keizersnedes, schurft, kromme poten, dikke tong. Ze zorgen ervoor dat de opfok niet eenvoudig is. Ik was het beu om elke nacht op te staan.'

In september 2013 trok Heeren met Bernard Guibaud van GIE Liredoc, verkoopsorganisatie van limousinfokvee, naar Frankrijk op zoek naar een nieuwe veestapel. Gedurende twee dagen bezochten ze vijf bedrijven met limousins. Na de

Louis Heeren verving een jaar geleden zijn witblauwe fokveestapel door limousins

Kampioenenmaker

Louis Heeren uit Zoutleeuw doet al meer dan twintig jaar mee aan prijskampen. Meerdere witblauwe kampioenen uit de fokkerij 'van de Pelsberg' kwamen uit de stal. Op de keuring in Libramont maakte de fokker echter nieuwe naam in het limousinras.

tekst **Hanne Vandenberghe**

bedrijven gezien te hebben, wisten ze waar de beste dieren zaten. Heeren kocht twintig zoogkoeien bij één van de vijf veehouders. 'Je ziet aan mijn veestapel dat die Franse veehouder veel belang hechtte aan rustige dieren. Als ik een kudde in een nieuwe wei moet steken, dan volgen de koeien mij als kuikens die hun moedereend volgen. De natuurlijke kalvingen en het perfecte beenwerk zorgen er bovendien voor dat een moederdier erg lang meegaat. Bij limousins zijn tien kalvingen geen uitzondering.'

Tegenwoordig is de vleesveehouder minder gebonden aan het bedrijf en heeft hij meer vrije tijd. 'Was ik dertig jaar eerder begonnen met het fokken van limousins, zag ik er nu misschien vijftien jaar jonger uit', grapt Heeren. 'En misschien had ik nu 350 dieren op het bedrijf. Toch heb ik zeker geen spijt van het houden van witblauwe dieren.'

Momenteel staan er 37 dieren op het bedrijf in Zoutleeuw. Naast de twintig Franse zoogkoeien kocht Heeren in juni 2014 de zeven jaar oude stier Cachou. De

Op Libramont behaalde Iris van 't Heerbroek als jongste dier de titel bij de vaarzen

Impact van 't Heerbroek pakte op Libramont de titel van beste mannelijk dier gefokt in België

stier fokt goede kalveren die licht zijn bij de geboorte en een goede uitgroei hebben. De vaarskalveren worden opgefokt en ook de stierkalveren blijven op het bedrijf met als bedoeling de beste te verkopen voor de fokkerij. De rest van de stierkalveren die minder geschikt zijn, wordt afgemest en op achttien maanden verkocht voor particuliere slachting. Uitbreiding hoeft niet meer voor Heeren. 'Twintig à vijftig zoogkoeien op het bedrijf is mooi voor mij', zegt hij.

Kampioenenmaker alle rassen

Op de keuringen in het Belgisch-witblauwras was de fokkerijbenaming 'van de Pelsberg' alom gekend. Na de omschakeling naar limousin gaf Heeren zijn dieren een andere familienaam mee: 'van 't Heerbroek'.

Naast het succes van Impact pakte de Vlaams-Brabander te Libramont nog twee titels. Met Iris van 't Heerbroek (v. Bavardage) behaalde Heeren de titel bij de vaarzen. Daarnaast werd ze benoemd tot beste vrouwelijk dier gefokt in België. Als jongste dier (10,5 maanden) haalde ze het van heel wat oudere vaarzen in haar reeks.

'Voor mij was het de eerste keer dat ik deelnam aan een keuring met limousin. Eerder had ik al behoorlijk wat succes-

sen behaald op keuringen met mijn witblauwen, maar dat het nu zo snel en zo goed zou gaan met de limousins had ik niet gedacht', vertelt Heeren. 'Op een keuring met limousin moet je eigenlijk net het omgekeerde denken dan op een keuring van witblauwen. Limousinkampioenen mogen niet te veel naar het vlees neigen. Vooral de grote kas is belangrijk. Een breed achterste dat niet te gespieerd is, is ideaal. Ook de staart moet zo laag mogelijk ingeplant zitten. Aan de roodbruine kleur en de lichte kringen rond de ogen en snuit als typische raskenmerken moet uiteraard volledig voldaan zijn.'

Goede moederlijnen zijn basis

'Nu ik een prijskamp van limousins meegemaakt heb, weet ik ook beter wat er verwacht wordt', aldus Heeren. 'De jury gaf uitgebreid uitleg bij elk dier waarom het precies op die plaats stond, iets wat ik vroeger in het witblauw nog nooit had meegemaakt. Een nieuwe ervaring was ook dat alle deelnemers de uitspraak van de jury onmiddellijk respecteerden. Zelfs de voorzitter van het limousinstamboek benadrukte de correcte beoordeling. Achteraf bekeken had ik nog enkele andere dieren kunnen meenemen. Ik ben vrij zeker dat ik een

prijs meer zou hebben behaald.' Is Heeren dan een kampioenenmaker? 'Nee,' relativeert hij, 'alles begint met een goede basis met goede moederlijnen. In alle rassen.'

Veel minder kosten

'Met mijn dieren verdien ik niets op de prijskampen, maar de deelname zorgt voor meer bekendheid onder de veehouders. Hierdoor willen ze net graag bij jou hun dieren kopen', vertelt Heeren. De opbrengsten voor het vlees liggen iets lager dan bij het Belgisch witblauw, maar ook de kosten zijn veel lager. 'Vroeger kwam de dierenarts dagelijks langs, nu zie ik hem enkel bij vaccinaties of het ontwormen. De dieren hebben ook geen last van schurft, scheren in de winter hoeft dus niet.'

Het rantsoen bestaat enkel uit gras en voordroog. Vanaf het spenen op 9 à 10 maanden krijgen de mannelijke dieren dagelijks 1 kilogram krachtvoeder per 100 kilogram levend gewicht. De vrouwelijke dieren krijgen de helft. Dit krachtvoer bestaat voor 40 procent uit gerst van eigen productie, wat de kostprijs natuurlijk ook drukt. 'En ik kan mijn dieren op de slechtste wei uit de streek zetten, toch gedijen ze hier prima', sluit Heeren af. |